

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **Z. E.**
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Michalem Bernardem, Ph.D.
sídlem Klokotská 103, 390 01 Tábor

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

za účasti osob
zúčastněných
na řízení: **1) Rezidence Švehlova s. r. o., IČO: 07585489**
sídlem Třebonice 110, 155 00 Praha 5
zastoupená advokátkou Mgr. Michaelou Jindrákovou,
sídlem Ukrajinská 3, 101 00 Praha 10

2) L. P.
bytem Y

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 10. 7. 2023, č. j. MHMP 1070108/2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.
(K.ř. č. 1 – rozsudek)

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 18. 9. 2023 podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný v části změnil a ve zbytku potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 15 (dále jen „stavební úřad“) ze dne 26. 1. 2022, č. j. ÚMČ P15 02283/2022/OST/JSo (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo na základě žádosti společnosti A-TRIO Residence, a.s. povoleno umístění stavby „Polyfunkční dům Š. – H.“ (dále též „záměr“, resp. „stavba“) v katastrálním území X, při křížení ulic Š. + H. a D. + P. na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN, XO, XP, XQ, XR, XS, XT, XU, XV, XW, XX, XY, XZ, XAA, XBB, XCC, XDD, XEE, XFF, XGG a XHH dle § 79 a 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v rozhodném znění (dále „stavební zákon“).
3. Žádost o povolení umístění stavby podala společnost A-TRIO Residence, a. s. (dále též „žadatel“), zastoupená společností TaK Architects s. r. o. Dne 17. 8. 2023 došlo k uzavření kupní smlouvy a smlouvy o převodu práv a povinností k projektové dokumentaci pozemní stavby, na základě které se společnost Rezidence Švehlova s. r. o. (dále též „stavebník“) stala vlastníkem pozemků, na kterých žalovaný povolil umístění stavby. Smlouvou došlo současně k převodu veškerých práv k projektové dokumentaci, která byla podkladem v územním řízení. Stavebník v tomto řízení uplatňuje práva osoby zúčastněné na řízení dle § 34 s. ř. s.

Podání účastníků

4. Žalobkyně je spoluvlastníkem rodinného domu č. p. A, který je součástí pozemku parc. č. B, a pozemku parc. č. C v k. ú. X. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nezákonné a věcně nesprávné. Žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí ji zkracuje na vlastnickém právu, právu na příznivé životní prostředí, právu na ochranu zdraví a právu na spravedlivý proces.
5. Žalovaný v případě všech žalobních námitek odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námítka se shodují s odvolacími důvody. Projekt je dle žalovaného konverzí širšího území s potenciálem využití pro obyvatele ze sousedství. Z celkové plochy cca 5 000 m² má být cca 65 % ploch upraveno jako veřejný prostor a 15 % ploch jako soukromá zeleň. Vlastní zástavba nadzemními objekty má být pouze na 20 % ploch (zastavěnost na pozemku investora je 32 %).
6. Stavebník uvádí, že projekt je zástavbou dlouho opuštěného, zanedbaného a černou skládkou kontaminovaného území, přes které si obyvatelé čtvrti vytvořili pěší cesty.
7. Osoba zúčastněná na řízení 2) uvádí, že stavba není v zájmu občanů městské části, podporuje námítka žalobkyně a doplňuje řadu vlastních námitek proti stavbě.
8. S ohledem na množství uplatněných žalobních bodů soud rekapituluje podrobnou argumentaci účastníků řízení v rámci posouzení jednotlivých žalobních bodů níže.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.

Posouzení žalobních bodů soudem

Podmínky řízení

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
10. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť účastníci řízení ústní jednání nepožadovali a k výzvě soudu se nevyjádřili. Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. se tak má za to, že s rozhodnutím bez jednání souhlasili.
11. Žalobní legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu se zakládá tvrzením (rozsudek NSS č. j. 1 Afs 40/2005-62 z 14. 2. 2006). Žalobkyně vlastní dům v těsné blízkosti záměru. V žalobě zcela konkrétně tvrdí, jak by napadené rozhodnutí mělo porušovat její práva (viz níže uvedené žalobní body). Dotčení jejích práv realizací záměru není nemyslitelné, ale naopak zcela reálné. Pokud by v jejím sousedství vyrostl zamýšlený záměr v rozporu se zákonem, došlo by k porušení jejích veřejných subjektivních práv. Dle soudu žalobkyni zjevně svědčí procesní legitimace k podání žaloby, nikoliv však ve všech jejích bodech (viz níže ve vztahu k námitkám smrti jednoho z účastníků řízení, požadavku na oplocené sportovní hřiště a majetkoprávního řešení s Magistrátem hl. m. Prahy).
12. Soud k žalobkyní vzneseným námitkám uvádí, že žalobkyně při jejich konstrukci často zcela ignorovala skutečnost, že se obdobnými námitkami zabýval žalovaný v napadeném rozhodnutí. Žalobkyně v důsledku toho v podané žalobě jen v omezené míře reagovala na závěry, které žalovaný k obsahově odpovídajícím odvolacím námitkám žalobkyně vyslovil v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nedostatečně reflektovala, že žalovaný takové námitky vypořádal a zdůvodnil závěr o jejich neopodstatněnosti, naopak se opakovaně na více místech (namnoze tak přitom činila argumentací shodnou s odvolacími námitkami) vymezovala vůči postupu prvostupňového stavebního úřadu. V tomto ohledu platí, že v těch případech, kdy se žalobkyně v žalobě omezila na takovou konstrukci námitek, aniž by reagovala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se žalovaný s předmětným okruhem námitek vypořádal a přezkoumatelným způsobem popsal a vysvětlil, na základě jakých konkrétních úvah uzavřel o nedůvodnosti tohoto okruhu námitek, značně snížila svou šanci na procesní úspěch, neboť soud za ni nemohl domýšlet další argumenty.
13. Městský soud se tak mohl věnovat takovým žalobkyní uváděným skutečnostem pouze v míře obecnosti, v jaké je sama žalobkyně vznesla (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015-31). Pokud žalobkyně v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128).

Nepřezkoumatelnost

14. Žalobkyně předně namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný se ve vztahu k námitce nepřezkoumatelnosti domnívá, že veškeré odvolací námitky v napadeném rozhodnutí vypořádal a že své postupy a závěry řádně odůvodnil a vysvětlil.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.

15. Žalobkyně tvrdí, že žalovaný ani stavební úřad nereagovali na námitku ohledně snížení výšky záměru. Dle § 26 odst. b) nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy) (dále jen „PSP“) platí, že pokud není výšková regulace stanovena územním plánem, výškové hladiny se stanoví v územní studii nebo v územním rozhodnutí. Žalobkyně uvádí, že po stavebním úřadě požadovala využití tohoto nástroje a snížení výšky záměru.
16. Soud zjistil, že žalovaný na straně 15 napadeného rozhodnutí na tuto námitku reagoval. Konkrétně uvedl, že

„[o]hledně výšky navrženého stavebního záměru odvolatelé v další námitce trvají na tom, že tato neodpovídá okolní zástavbě a požadují, aby v případě, že stavba bude realizována, došlo ke snížení obou staveb tak, že budou dosahovat max. 4NP.

K uvedené námitce nelze než dodat, že územní řízení je řízením návrhovým, tzn. řízením o žádosti, kdy předmět řízení vymezuje sám žadatel a stavební úřad je tímto obsahem a rozsahem vázán. Navržený stavební záměr tak posuzuje z hlediska splnění zákonných požadavků (ust. § 90 stavebního zákona), přičemž mu nepřísluší jej jakkoliv upravovat, měnit či navrhopvat jiná (vhodnější) řešení. Námitka je tak nedůvodná.“
17. Též z dalšího kontextu rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný se námitce nadměrné výšky staveb věnoval (viz níže). Nesouhlas žalobkyně s výsledkem vypořádání jejich námitek není důvodem nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
18. Žalobkyně dále namítá, že žalovaný žádným způsobem neřešil jí namítaný zásah do § 1013 odst. 1 občanského zákoníku. Soud však z odvolání, které je součástí správního spisu, zjistil, že žalobkyně porušení § 1013 odst. 1 občanského zákoníku nenamítala. Žalobkyně namítala, že realizací záměru dojde k zásahu do pohody bydlení. Tuto námitkou se žalovaný podrobně vypořádal na str. 21–25 napadeného rozhodnutí.
19. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí spatřuje žalobkyně dále v tom, že žalovaný námitku dopravního zatížení lokality vypořádal pouze citací jednotlivých závazných stanovisek.
20. Soud zjistil, že žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel ze stanoviska Policie ČR, Krajského ředitelství Policie hl. m. Prahy ze dne 11. 9. 2020, závazného stanoviska silničního správního úřadu (odboru pozemních komunikací a drah MHMP) ze dne 19. 8. 2020 a závazného stanoviska odboru dopravy ÚMČ Praha 15 ze dne 31. 8. 2020, neboť s nimi odvolatelé vyjádřili nesouhlas pro jejich údajnou nezákonnost a věcnou nesprávnost a požádali o jejich přezkoumání.
21. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že dle § 16 odst. 2 písm. b) a § 44 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, neměl povinnost vyžádat si potvrzení nebo změnu stanoviska Policie ČR od nadřízeného správního orgánu. Žalovaný si dle § 149 odst. 7 správního řádu vyžádal od Ministerstva dopravy a od odboru pozemních komunikací a drah žalovaného potvrzení nebo změnu závazného stanoviska silničního správního úřadu (odboru pozemních komunikací a drah MHMP) ze dne 19. 8. 2020 a závazného stanoviska odboru dopravy ÚMČ Praha 15 ze dne 31. 8. 2020, přičemž oba tyto orgány uvedená stanoviska potvrdily. Žalovaný dále cituje pasáže z výše uvedených stanovisek, které podrobně reagují na námitky odvolatelů.
22. Ani v tomto postupu soud nespátřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Ohledně posouzení hluku vyvolaného dopravou žalovaný odkázal na akustickou studii ze dne 3. 9. 2020 a shrnul její závěry.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.

23. Soud uzavírá, že námitku nepřezkoumatelnosti neshledal důvodnou. Žalovaný se námitkami žalobkyně zabýval a jeho úvahy jsou soudem přezkoumatelné.

Územní plán, neúměrná výška staveb, nepřípustné zastínění

24. Žalobkyně namítá nesoulad záměru s územním plánem a nezákonnost souhlasného závazného stanoviska žalovaného, odboru územního rozvoje, oddělení informací o území, ze dne 25. 9. 2020, č. j. MHMP 1459174/2020.
25. Žalobkyně konkrétně namítá, že záměr o pěti nadzemních patrech značně převyšuje výšku staveb v okolí. Výška plánovaného záměru dle žalobkyně zapříčiní nepřípustné zastínění, narušení soukromí a pohody bydlení stávajících obyvatel. Navrhovaná stavba dle žalobkyně navíc z urbanistického hlediska neodpovídá charakteru území. V této souvislosti žalobkyně odkazuje na vyjádření PhDr. J. Ph.D., proděkana pro zahraniční vztahy, odborného asistenta Katedry teorií a dějin umění a vyučujícího na Ústavu teorie architektury Fakulty výtvarných umění VUT v Brně a člena Ediční rady Vysokého učení technického, ze dne 29. 8. 2023, dle kterého stavba naruší charakter lokality, a navrhuje provést důkaz jeho vyjádřením.
26. Soud zjistil, že žalobkyně uplatnila obdobné námitky již v odvolacím řízení. Nelze přisvědčit žalobkyni v tom, že žalovaný pouze odkázal na závazná stanoviska, aniž by věc sám blíže posoudil. Žalovaný se s uvedenými námitkami žalobkyně důsledně vypořádal na str. 9–12 napadeného rozhodnutí, své závěry podrobně odůvodnil a vysvětlil. Soulad navrhovaného záměru s charakterem území žalovaný posuzoval z hlediska podlažnosti staveb, regulované výšky a střešní krajiny ve vymezené lokalitě.
27. Dle § 20 odst. 1 PSP „*při umístování staveb musí být přihlédnuto k charakteru území, zejména ke vztahu zástavby k veřejným prostranstvím, půdorysným rozměrům okolních staveb a jejich výšce.*“
28. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkazuje na závazné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj č. j. MMR-65554/2022-81 ze dne 17. 10. 2022, kterým bylo závazné stanovisko odboru územního rozvoje MHMP ze dne 25. 9. 2020 změněno (co do upřesnění pozemků záměru), v zásadě však potvrzeno. Dle tohoto stanoviska není předmětný záměr navržen v rozporu s nástroji, cíli a úkoly územního plánování. Žalovaný uvedl, že MMR se zabývalo „*posouzením výškového působení a objemu navržené výstavby (rozsahu stavební činnosti), přičemž nedospělo k závěru, že by se záměr navrženými parametry vymykal parametřům stávající zástavby, a proto nemůže ani odporovat regulativu dotvoření stávající urbanistické struktury dle územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy. Do daného území lze umísťovat rodinné i bytové domy či polyfunkční stavby, z územně analytických podkladů hl. m. Prahy vyplývá, že se v přímém sousedství rodinných domů v daném území bytové domy nacházejí (např. na pozemcích č. parc. XII, XJJ, XKK, XLL, XMM, XNN v k.ú. X). Předmětný záměr ani nelze považovat za dominantu daného území či lokality, když se zde nacházejí obdobné objekty z hlediska výšky či podlažnosti (v daném území je např. situován i objekt na pozemku č. parc. XOO v k.ú. X s podlažností 12NP).*“
29. Mezi stranami je nesporné, že stavební záměr se dle Územně analytických podkladů 2020, pátá aktualizace (dále jen „ÚAP“) nachází v lokalitě ozn. 373_1 V Chotejně se strukturou zahradního města. Žalovaný záměr posuzoval v rámci této lokality vymezené ulicemi „Z. p., M., S., železniční tratí, a dále ulicí U h. n., P. a Š.“. Žalobkyně toto vymezení nijak relevantně nezpochybnila, pouze obecně uvedla, že s neomezeným poloměrem od předmětné stavby by bylo možné do území zahrnout i vzdálené vysokopodlažní stavby a tím výrazně zkreslit charakter předmětného území.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.

30. K tomu soud uvádí, že k takové situaci v nyní projednávané věci nedošlo. Žalobkyně neuvedla, v čem považuje žalovaným vymezenou posuzovanou lokalitu za příliš širokou, ani nenavrhla žádný alternativní postup. Žalovaný dle soudu vymezil lokalitu přiměřeně danému záměru.
31. V takto vymezené lokalitě se přitom nachází několik bytových domů s vyšší podlažností, než má navrhovaný záměr, například bytové domy s podlažností 7 NP a 8 NP a 12 NP v ulici K., které se nachází v blízkosti jejího domu. Nelze tedy žalobkyni přisvědčit v tvrzení, že v těsné blízkosti záměru se žádné vyšší budovy nenachází. Soud tedy nepřisvědčil námitce rozporu záměru s charakterem území z hlediska podlažnosti staveb.
32. Rovněž z hlediska výšky navrhovaného záměru žalovaný dostatečně odůvodnil svůj závěr, že navržený záměr odpovídá charakteru území ve vymezené lokalitě. Uvedl, že v posuzované lokalitě se nachází stavby spadající do různých výškových hladin. Nachází se zde též vyšší stavby než oba navrhované objekty záměru. Žalovaný na základě projektové dokumentace uvedl regulované výšky dvorní části (16,1 m u západního objektu a 12,68 u východního objektu) i uliční části (18,81 m u západního objektu a 15,92 m u východního objektu) navrhovaného záměru a tyto výšky porovnal s výškou obvodové linie střech bytových domů na pozemcích parc. č. XPP, XQQ, XRR a XSS v k. ú. X (v rozmezí 17,5 m až 20,0 m vůči dvorní části a v rozmezí 19,0 m až 22,2 m vůči uliční části). Dle těchto porovnání jsou regulované výšky navrhovaného záměru nižší než výšky obvodových střech u bytových domů nacházejících se na ulici K., tedy v blízkosti navrhovaného záměru. Stejně jako navrhovaný záměr se rovněž tyto bytové domy nacházejí na okraji zastavěné části vymezené lokality. Soud tedy nemůže přisvědčit námitce žalobkyně, že navrhovaný záměr svou výškou neodpovídá charakteru území.
33. Soud neshledal porušení § 20 odst. 1 PSP. Stavební úřad i žalovaný při umístění přihlédli k charakteru prostředí i k výšce okolních staveb. K tvrzenému zastínění, narušení soukromí a pohody bydlení z důvodu výšky navrhovaného záměru se soud vyjadřuje níže.
34. Soud neprovedl žalobkyní navržený důkaz vyjádřením dr. J. pro nadbytečnost. Podle § 127 občanského soudního řádu platí, že závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, vyžádá soud u orgánu veřejné moci odborné vyjádření. Jestliže pro složitost posuzované otázky takový postup není postačující nebo je-li pochybnost o správnosti podaného odborného vyjádření, ustanoví soud znalce. V nyní projednávané věci soud neshledal důvod žádat odborné vyjádření ani ustanovit znalce. Soud shledal, že závěr žalovaného je ve vztahu k předmětné žalobní námitce dostatečně a přesvědčivě odůvodněn. Z návrhu žalobkyně nadto nevyplývá, že by JUDr. J. byl znalcem v příslušném oboru, či že by jeho vyjádření bylo odborným vyjádřením ve smyslu občanského soudního řádu (§ 127). Žalovanému pak nelze vytýkat, že se k vyjádření JUDr. J. nemohl vyjádřit, neboť bylo zpracováno až po vydání napadeného rozhodnutí.
35. Žalobní námitka není důvodná.

Zásah do pohody bydlení

36. Žalobkyně dále namítá, že umístění záměru nepřipustně zasáhne do práva obyvatel okolních domů na zachování pohody bydlení, neboť se zvýší zastínění rodinných domů a přilehlých zahrad, zvýší se hladina hluku, doprava, problematické parkování a sníží se plochy zeleně v okolí existujících obytných domů.
37. Soud předesílá, že požadavky na pohodu bydlení nelze absolutizovat a že určité zatížení okolí způsobuje každá stavba, přičemž po vlastnících okolních staveb je spravedlivé požadovat,

aby takovéto zatížení snášeli, je-li přiměřené poměrům (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2006, č. j. 2 As 44/2005-116).

Zastínění

38. Žalobkyně sporuje přiměřenost zastínění budov i pozemků.
39. Žadatel v územním řízení předložil studii osvětlení ze dne 29. 7. 2020 a dodatek k této studii ze dne 17. 9. 2021, které posuzovaly vliv nové výstavby na denní osvětlení okolních objektů včetně objektu ve vlastnictví žalobkyně. Žadatel dále předložil studii vlivu záměru na zastínění sousedních pozemků z ledna 2023. Žalovaný z těchto studií vycházel a dospěl k závěru, že všechny technické normy byly dodrženy.
40. Pokud jde o osvětlení, resp. zastínění okolních budov, žalobkyně nesporně, že hodnoty plní technické normy. Uvádí však, že zastínění bude výrazné a negativně se dotkne pohody bydlení bez ohledu na to, zda budou hodnoty papírově technickou normu plnit či nikoliv. Tvrdí, že dojde ke snížení doby proslunění nad míru přiměřenou místním poměrům. K tomu odkazuje na výrazné snížení doby proslunění ve vybraných kontrolních bodech na okolních nemovitostech, konkrétně na budovách v ulici P. X a X.
41. K tomu soud uvádí, že žalobkyně nemůže namítat zastínění jiných než svých vlastních nemovitostí. Je vyloučeno, aby se žalobkyně domáhala ochrany práv osob jiných, jejichž zcela samostatná práva přísluší hájit pouze jim a je jejich věcí, zda tak učiní do důsledků či nikoliv. Žalobkyně není oprávněna osobovat si výtky, které se dotýkají práv jiných osob. Ve vztahu ke své budově a v ní umístěným obytným místnostem však žalobkyně nic konkrétního neuvádí. Její námitka tak nemůže být důvodná. Toliko nad rámec nezbytného soud doplňuje, že z předložených studií nevyplývá, že by měl záměr z hlediska svého stínění jakýkoliv vliv na rodinný dům žalobkyně.
42. Konkrétní námitky žalobkyně vznášejí toliko ve vztahu ke svým pozemkům. Dle žalobkyně dojde k výraznému a zásadnímu zastínění jejích pozemků. Toto zastínění nebylo dle žalobkyně počítáno či blíže řešeno. Žalobkyně uvádí, že studie zastínění neřešila její pozemky z důvodu, že jsou využívány ke stání automobilů, nikoliv k rekreaci. Pozemek je přitom dle žalobkyně třeba posuzovat jako zahradu bez ohledu na to, co se na něm nachází či v minulosti nacházelo, neboť v budoucnu s ním může nakládat odlišným, rekreačním způsobem.
43. Pokud jde o zastínění pozemků žalobkyně, soud se ztotožnil s žalovaným, že stavební zákon, PSP ani jiný právní předpis nestanovují maximální míru zastínění pozemků, jako je tomu při posuzování normových požadavků na osvětlení obytných místností. Norma ČSN 73 4301 není ve vztahu k zastínění pozemků závazná.
44. Soud dále konstatuje, že není tedy pravdivé tvrzení žalobkyně, že by zastínění jejího pozemku nebylo počítáno ani blíže řešeno. Součástí správního spisu je studie „Vliv nové výstavby na zastínění sousedních pozemků (zahrad)“ z ledna 2023 zpracovaná společností TaK Architects s. r. o., z níž žalovaný vycházel. Soud se přitom ztotožnil s žalovaným, že tuto studii nebyl žadatel, resp. stavebník ve vztahu k pozemku žalobkyně povinen zpracovat a doložit, učinil tak nad rámec nutného.
45. Při hodnocení zastínění pozemků výše uvedená studie vychází z (nezávazné) normy ČSN 73 4301. Dle bodu 4.3.5. ČSN 73 4301 mají mít venkovní zařízení a pozemky v okolí budov sloužící k rekreaci jejich obyvatel alespoň polovinu plochy osluněnou nejméně 3 hodiny dne 1. března (zvýraznění doplněno). Příloha č. 2 studie posuzuje vliv záměru na zastínění pozemku č. C, tedy pozemku ve vlastnictví žalobkyně. Studie uzavírá, že záměr posuzovanou

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.

parcelu ovlivňuje, avšak v míře vyhovující této normě. Ze studie je patrné, že záměr ve vybraných časech zastiňuje část jižní poloviny pozemku žalobkyně.

46. Soud se ztotožnil s žalobkyní, že studie, jejíž závěr žalovaný převzal, vykazuje dílčí nedostatky. Studie ve svých výpočtech zohlednila plochy pozemků dle katastru nemovitostí bez zpevněných ploch a zkolaudovaných objektů. Dle soudu nelze bez dalšího říci, že jakákoliv zpevněná plocha pozemku není relevantní pro posouzení maximální míry zastínění pozemku. Skutečnost, že je část zahrady vydlážděná, nemůže vést bez dalšího k závěru, že tato část není využívána k rekreaci obyvatel.
47. Soud však současně zohlednil, že žalobkyně k tvrzenému nadměrnému zastínění svého pozemku nic bližšího neuvedla. Žalobkyně netvrdí ani neprokazuje, že pokud by žalovaný zohlednil celý její pozemek včetně zpevněných ploch, nebyly by požadavky normy ČSN 73 4301 naplněny. Ze studie zastínění přitom takový závěr nevyplývá. Žalobkyně ani jinak nedokládá, že by míra zastínění jejího pozemku znamenala obtěžování nad míru přiměřenou poměrům.
48. S ohledem na obecnost námitky žalobkyně shledal soud závěr žalovaného ohledně přípustného zastínění pozemků žalobkyně za dostatečný. Námitka zastínění pozemků není důvodná.

Vliv autoservisu na pozemku žalobkyně

49. Žalobkyně dále namítá, že provoz autoservisu na jejím pozemku parc. č. C negativně ovlivní pohodu bydlení v plánovaném záměru. Autoservis na jejím pozemku má provozní dobu od 8 do 17 hodin a provádí opravy silničních vozidel, karoserií a klempířství. V jeho blízkosti by proto bylo vhodnější ponechat stávající zeleň, případně zde realizovat veřejný odpočinkový prostor.
50. Soud konstatuje, že tato námitka žalobkyně je velmi obecná. Žalobkyně nekonkretizuje, jakými způsoby narušuje autoservis provozovaný na jejím pozemku pohodu bydlení v okolních nemovitostech.
51. Žalobkyně však může namítat toliko narušení své vlastní pohody bydlení, nikoliv narušení pohody bydlení budoucích obyvatel záměru. Tato námitka tedy není přípustná.
52. Toliko nad rámec nezbytného soud konstatuje, že záměr nemá na narušování pohody bydlení ze strany žalobkyně (resp. provozovatele autoservisu na jejím pozemku) zjevně žádný vliv.
53. Námitka není důvodná.

Ztráta soukromí

54. Soud se dále zabýval námitkou žalobkyně týkající se ztráty soukromí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel ze skutečnosti, že je objekt žalobkyně je již nyní dotčen pohledy z veřejného prostranství a z okolních objektů. Dle žalobkyně není však možné ztrátu soukromí z navrhovaného záměru srovnávat a odůvodňovat pohledy z okolních staveb. Plánovaný záměr má být výrazně vyšší než stávající stavby. Ztráta soukromí by přitom měla být na takové úrovni, která se rovná přiměřeným místním poměrům.
55. Soud nerozporuje, že plánovaný záměr přináší určitý zásah do soukromí žalobkyně. Bytové jednotky v plánovaném záměru budou mít výhled na její rodinný dům a zahradu (resp. autoservis). Tato skutečnost však není důvodem pro to, aby soud zrušil napadené rozhodnutí.
56. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2010, č. j. 7 As 13/2010-145:

„nebylo možné žadateli o vydání rozhodnutí o umístění stavby nevyhovět jenom proto, že z oken stavby bude vidět na sousední nemovitosti. Pokud se totiž nejedná o obtěžování mimořádné, převyšující míru přiměřenou poměrům, je přednostně na tom, kdo se cítí být obtěžován, aby provedl opatření, která by tomuto obtěžování zabránila. Stěžovateli a) nic nebrání se běžně pohybovat po zahradě bez oděvu na horní části těla, i když je zdravotně handicapován. Pokud však je mu nepříjemné, že se okolí na něj může dívat, nezbyvá než si zřídit např. zelené atrium, jež by ho před pohledy ze strany sousedů a okolí ochránilo. Stěžovatelé si nemohou osobovat právo na to, aby byla vyloučena každá stavební změna v jejich sousedství, která by podstatně snížila míru jejich soukromí. Skutečnost, že na sousedním pozemku doposud nestála stavba, jejíž povaha umožní, aby někteří její uživatelé viděli na pozemek stěžovatelů či do oken jejich domu, nezakládá stěžovatelům právo na to, aby tento stav přetrval i do budoucna“ (zvýraznění doplněno soudem).

57. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozhodnutí (č. j. 2 As 44/2005-116), určité zatížení okolí způsobuje každá stavba, přičemž po vlastních okolních staveb je spravedlivé požadovat, aby takovéto zatížení snášeli, je-li přiměřené poměrům. Zájem na zachování nedotknutelné pohody bydlení přitom nemůže ospravedlnit neochotu žalobkyně snášet pohledy z okolních nemovitostí. Žalobkyně nemohla očekávat, že na pozemcích plánovaného záměru, tj. v jejím sousedství, nikdy žádná stavba nevyroste. Plánované objekty o 5 nadzemních podlažích nejsou tak excesivní povahy, aby se jednalo o obtěžování mimořádného charakteru. Soud shledává přiměřeným po žalobkyni požadovat, aby pohledy z plánovaných budov snášela. Žalobkyně přitom neprokazuje, že by místní poměry v dané lokalitě pohledy do zahrady vylučovaly. Námitka nepřiměřeného zásahu do soukromí tedy není důvodná.

Snížení zeleně

58. Žalobkyně dále namítá, že umístěním a následnou stavbou plánovaného záměru dojde ke snížení zeleně na předmětných pozemcích.
59. Dle stavebníka se na území současně nachází náletová zeleň a černá skládka odpadu a navrhovanými úpravami má dojít ke změně prostředí na prostředí městského charakteru.
60. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že záměr se nachází v území bez zvýšené ochrany zeleně. Dále žalovaný cituje přezkumné závazné stanovisko MMR, dle kterého má zeleň na zastavitelných pozemcích rodinných domů, bytových domů a polyfunkčních staveb vždy pouze doplňkovou funkci, dle kterého na pozemcích záměru bude i po jeho realizaci zachován určitý podíl zeleně a dle kterého záměr neodporuje území bez zvýšené ochrany zeleně. Z napadeného rozhodnutí navíc plyne, že žadatel má povinnost provést náhradní výsadbu na pozemcích záměru.
61. Soud se ztotožňuje s žalovaným, že namítané snížení plochy zeleně není nezákonné.

Dopravní zatížení lokality, překročení hlukových limitů

62. K námitce zatížení ulice D. z důvodu obsluhy dané stavby soud uvádí, že se jedná o dočasnou situaci, a soud považuje za přiměřené požadovat po žalobkyni, aby toto omezení dočasně snášela.
63. Realizací záměru s plánovaným počtem 97 parkovacích stání nelze očekávat, že by došlo k nepřipustnému navýšení dopravy oproti stávající situaci. Z akustické studie ze dne 3. 9. 2020 plyne, že se předpokládá pohyb 216 vozidel (108 příjezdů a 108 odjezdů) za 24 hodin. Průjezdem obsluhy pro stavbu ani vybudováním plánovaného záměru nemá dojít ke zhoršení

plynulosti ani bezpečnosti provozu v okolních ulicích. Z obsahu správního spisu nevyplývá ani zhoršení bezpečnosti uživatelů MHD.

64. Soud vnímá obavy žalobkyně i osoby zúčastnění na řízení 2) ze zvýšení dopravní zátěže i s ohledem na další developerské projekty v okolí, realizace jiných projektů a a obecně definované subjektivní obavy o intenzitu a bezpečnost dopravy však nemohou být důvodem zrušení napadeného rozhodnutí.
65. Žalobkyně dále namítá, že zvýšením dopravy dojde ke zvýšení hlukové zátěže, a tedy překročení hlukových limitů v lokalitě. Nesouhlasí s výsledky akustické studie z roku 2020, neboť využívá data z roku 2017.
66. K neaktuálnosti akustické studie soud uvádí, že akustická studie sice vychází z dat z roku 2017, avšak obsahuje výpočty pro rok 2020 a výhledový stav pro rok 2025. Z výsledků těchto výpočtů plyne, že výstavbou záměru dojde ke snížení hlukové zátěže až o 8,6 dB proti stavu bez záměru, a to vlivem stínění hmotou budov. Záměr totiž svojí hmotou zastíní hluk z rušné ulice Švehlova.
67. K námitce žalobkyně, že data vypočtená pro roky 2020 a 2025 představují pouze nepřesné odhady, soud uvádí, že s ohledem na závěry akustické studie z roku 2020 lze dovodit, že ani v případě vypracování nové akustické studie by nedošlo ke změně stěžejního závěru, že realizací záměru se hluková zátěž žalobkyně sníží, nikoliv zvýší.
68. Námitka žalobkyně tedy není důvodná.

Nedostatečný počet parkovacích stání

69. Žalobkyně dále namítá, že žadatel v dokumentaci navrhuje nedostatečný počet parkovacích míst vzhledem k poloze lokality a současnému stupni automobilizace v hl. m. Praze.
70. Kapacity parkování včetně způsobu výpočtu minimálního požadovaného a maximálního přípustného počtu stání stanoví § 32 PSP. Souhrnná technická zpráva (číslo výkresu D.2.1) v bodě B.4.3 Doprava v klidu obsahuje výpočet dle § 32 PSP s výsledkem, že „je pro bytovou funkci daného záměru nutné vybudovat minimálně 59 vázaných PS pro rezidenty a zároveň musí být vybudovány min. 4 PS pro návštěvníky. Dle stejného předpisu je pro komerční funkci daného záměru nutné vybudovat minimálně 6 PS (1 vázané a 5 návštěvnických). Z výše uvedeného vyplývá povinnost vybudovat min. 69 stání, max. počet není omezen.“ Žalovaný v napadeném rozhodnutí provedl přepočty dopravy v klidu a dospěl k závěru, že výsledné hodnoty uvedené v Souhrnné technické zprávě jsou správné. Plánovaný počet 97 parkovacích stání (z toho 86 v podzemní garáži pro rezidenty a zbylých 11 na povrchu, mj. pro návštěvníky) tedy nejen splňuje, ale též významně převyšuje požadavky stanovené § 32 PSP.
71. Soud uvádí, že žalobkyně v žalobě nijak nezpochybňuje správnost výpočtu provedeného žalovaným v napadeném rozhodnutí a výpočtu uvedeného v Souhrnné technické zprávě. Námitku nedostatečného počtu parkovacích míst opírá pouze o svůj subjektivní pocit, že počet parkovacích míst nebude pro obyvatele domu stačit. To však nemůže být důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.
72. Žalobkyně též uvádí, že při určování počtu parkovacích míst by měl být brán v potaz rovněž počet bytových jednotek, které se ve stavbě nachází, a namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu, že žalovaný při posouzení počtu parkovacích míst nebral v potaz počet plánovaných bytových jednotek. Soud zjistil, že v příloze 1 Souhrnné technické zprávy bodu B.4.3 Doprava v klidu se nachází tabulka výpočtu potřebného počtu stání dle PSP, která

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.

ve čtvrtém sloupci zohledňuje počet bytů. Žalovaný na str. 16 napadeného rozhodnutí odkazuje na tento výpočet. Ani tato námitka žalobkyně tudíž není důvodná.

Platnost stanovisek správců sítí a dotčených orgánů

73. Žalobkyně dále namítá, že některá stanoviska správců sítí a dotčených orgánů již pozbyla platnosti a nelze je v daném řízení použít. Konkrétně zmiňuje Vyjádření o existenci sítě elektronických komunikací společnosti Cznet s. r. o. ze dne 17. 1. 2019 a Stanovisko Povodí Vltavy ze dne 1. 3. 2018. Soud ověřil, že ve správním spisu se nachází aktuální vyjádření všech dotčených orgánů včetně vyjádření společnosti Cznet s. r. o. ze dne 13. 1. 2023 o existenci sítě elektronických komunikací a vyjádření Povodí Vltavy ze dne 11. 1. 2023. Námitku žalobkyně proto neshledává důvodnou.
74. Žalobkyně dále namítá, že některá stanoviska pozbyla platnosti před vydáním prvostupňového rozhodnutí a že tuto vadu nešlo zhojit v odvolacím řízení pouhým doplněním těchto stanovisek. Dne 20. 1. 2023 žadatel doplnil aktuální vyjádření šedesáti dotčených orgánů a studii Vliv nové výstavby na zastínění sousedních pozemků (zahrad). Dne 3. 4. 2023 žadatel doplnil další vyjádření dotčených orgánů, konkrétně vyjádření společnosti PREDistribuce a. s., vyjádření společnosti Pražská plynárenská Distribuce a. s., vyjádření společnosti CETIN a. s., vyjádření společnosti Vodafone Czech Republic a. s. a vyjádření společnosti spol. PVK a PVS. Svými doplněními aktualizoval předchozí (již neplatná) vyjádření vlastníků a správců dopravní a technické infrastruktury. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že doplněním aktuálních podkladů v odvolacím řízení došlo ke zhojení případného pochybení stavebního úřadu. Soud se s tímto závěrem žalovaného ztotožňuje. Nedoplnění aktuálních stanovisek v době rozhodování stavebního úřadu nepředstavuje v nyní projednávané věci takové pochybení, které by mohlo mít vliv na zákonnost řízení a rozhodnutí ve věci samé. Námitka žalobkyně není důvodná.

K závaznému stanovisku Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy

75. Žalobkyně dále namítá, že žalovaný neposoudil její námitku nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti stanoviska Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy (dále jen „HZS HMP“). Stejnou námitku uplatňuje i v řízení před soudem.
76. Dle § 149 odst. 7 správního řádu „[j]estliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Pokud nelze závazné stanovisko potvrdit nebo změnit bezodkladně, nadřízený správní orgán potvrdí nebo změní závazné stanovisko nejpozději do 30 dnů ode dne vyžádání jeho potvrzení nebo změny. K této lhůtě se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ohledání na místě nebo jde-li o zvláště složitý případ. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží.“
77. Soud zjistil, že žalovaný se věnoval námitce nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti stanoviska ZS HMP na str. 28–29 napadeného rozhodnutí. Žalovaný popsal, že koordinované závazné stanovisko HZS HMP ze dne 14. 9. 2020 přezkoumal dne 27. 6. 2022 ředitel HZS hl. m. Prahy jakožto nadřízený dotčený správní orgán, který napadené závazné stanovisko HZS HMP ze dne 16. 9. 2020 potvrdil v plném rozsahu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí rovněž cituje relevantní pasáž z přípisu ředitele HZS HMP ze dne 27. 6. 2022 se závěrem, že závazné stanovisko považuje za dostatečně odůvodněné a správné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.

78. Žalovaný v odvolacím řízení postupoval dle § 149 odst. 7 správního řádu. Toto ustanovení upravuje zvláštní postup v případě, že odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska. Dle komentářové literatury (Správní řád. Komentář. Kopecký, M., Staša. S. a spol. Wolters Kluwer. Praha, 2022.): „[t]ento postup vychází z logického předpokladu, že vydání závazného stanoviska je projevem působnosti dotčeného orgánu v oblasti, v níž nemá odborné znalosti přímo správní orgán, který vede řízení ve věci, a proto i k případnému překonání závazného stanoviska může dojít jen postupem orgánu nadřízeného dotčenému orgánu, ne pouze postupem odvolacího správního orgánu, který danou odborností zpravidla nedisponuje.“ Žalovaný tedy ani nemohl posoudit zákonnost a přezkoumatelnost stanoviska HZS HMP, jak po něm požadovala žalobkyně. Toto oprávnění náleželo pouze Ředitelství HZS HMP, které tak učinilo a žádné vady v obsahu závazného stanoviska HZS HMP neshledalo. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí tudíž není důvodná.
79. Soud dále přistoupil k posouzení námitky nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti samotného závazného stanoviska HZS HMP. Soud ověřil, zda závazné stanovisko splňuje všechny požadavky stanovené v § 149 odst. 2 správního řádu.
80. Dle § 149 odst. 2 správního řádu „[z]ávazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen.“
81. Soud zjistil, že koordinované závazné stanovisko HZS HMP ze dne 14. 9. 2020 se skládá ze dvou částí. Část týkající se požární ochrany obsahuje závaznou část i její odůvodnění. V závazné části HZS HMP uvedl řešení otázky (posouzení projektové dokumentace) a ustanovení zákona, která zmocňují k vydání závazného stanoviska jakož i další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen (§ 7 odst. 4 zákona č. 320/2015 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky, § 26 odst. 2 písm. b) a § 31 odst. 1 písm. b), § 31 odst. 3 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně a § 149 odst. 1 správního řádu). HZS HMP v odůvodnění uvedl podklady pro vydání závazného stanoviska (požárně bezpečnostní řešení od Ing. Františka Chuděje). Své závěry odůvodnil tím, že požárně bezpečnostní řešení splňuje obsahové náležitosti dle § 41 vyhlášky o požární prevenci a že z obsahu posouzeného požárně bezpečnostního řešení vyplývá, že jsou splněny technické podmínky požární ochrany kladené na danou stavbu vyhláškou č. 23/2008, o technických podmínkách požární ochrany staveb.
82. Ve druhé části koordinovaného závazného stanoviska, která se týká ochrany obyvatelstva, HZS HMP opět uvedl závaznou část i odůvodnění. HZS HMP v závazné části i odůvodnění uvedl příslušná ustanovení a své závěry odůvodnil splněním požadavku na ochranu zdraví osob a zvířat, zdravých životních podmínek a životního prostředí z pohledu vyhlášky č. 380/2002 Sb., k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva. Uvedl rovněž podklady, ze kterých při vydávání stanoviska v této části vycházel.
83. Na základě výše uvedeného soud shledal, že koordinované závazné stanovisko HZS HMP ze dne 14. 9. 2020 splňuje všechny požadavky dle § 149 odst. 2 správního řádu. Námitka žalobkyně tudíž není důvodná.

Majetkoprávní řešení, sportovní hřiště

84. Žalobkyně dále namítá, že stavebník nemůže realizovat záměr na pozemcích parc. č. XTT a XUU v k.ú. X. Tyto pozemky jsou dle žalobkyně předmětem majetkoprávního řešení s odborem hospodaření žalovaného, přičemž v doplněných podkladech chybí dokument prokazující, že majetkoprávní řešení bylo úspěšně skončeno. Dle žalobkyně se vyjádření žalovaného, odboru evidence majetku, ze dne 26. 8. 2020 netýká stavebních úprav na pozemcích parc. č. XTT a XUU v k. ú. X, na nichž se má nacházet chodník a úprava propustku, resp. asfaltová komunikace. Stanovisko se týká jiné stavby, a navíc řeší pouze umístění stavby, a nelze jej tedy využít ve společném řízení.
85. Žalobkyně dále namítá, že ve stavebním řízení požadovala vybudování sportovního hřiště, jejímu požadavku však nebylo vyhověno.
86. Podle § 89 odst. 4 stavebního zákona „[o]bec uplatňuje v územním řízení námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. Osoba, která může být účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) a b), může uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým může být její právo přímo dotčeno. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může v územním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.“
87. Podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona „[ú]častníky územního řízení dále jsou osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno.“
88. Soud dává za pravdu žalovanému, že tyto námitky se nikterak nedotýkají vlastnických ani jiných věcných práv žalobkyně. Žalobkyně je tedy nemůže uplatnit.
89. Soud nadto z napadeného rozhodnutí zjistil, že navrhovaný záměr se na žalobkyní uváděných pozemcích parc. č. XTT a XUU v k. ú. X vůbec neumisťuje.

Smrt jednoho z účastníků řízení

90. Žalobkyně dále namítá, že stavební řád nevyčkal rozhodnutí soudu o dědictví po úmrtí jednoho z účastníků řízení, který spoluvlastnil pozemky stavby č. parc. XZ a XEE v k.ú. X. K tomuto soud uvádí, že ani tato námitka se nikterak nedotýká vlastnických ani jiných věcných práv žalobkyně dle § 89 odst. 4 a § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona.
91. Nad rámec výše uvedeného soud uvádí, že žalovaný v napadeném rozhodnutí popsal postup stavebního úřadu, dle kterého se po úmrtí původního účastníka řízení stavební úřad dotázal příslušné notářky – soudní komisařky na možný okruh účastníků daného dědického řízení. Notářka stavebnímu úřadu sdělila, že jako dědic přichází v úvahu pouze jedna osoba. Stavební úřad s touto osobou nadále jednal jako s účastníkem řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu. Popsaný postup je dle soudu zcela v souladu s právními předpisy.

Rozpor s § 36 odst. 3 správního řádu

92. Žalobkyně namítá, že stavební úřad jí v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu neumožnil se vyjádřit k dokumentu Intenzita dopravy zpracovaný Technickou správou komunikací hl. m. Prahy pro rok 2017, 2020 a 2025, ačkoliv na něm postavil odůvodnění prvostupňového rozhodnutí.
93. Dle § 36 odst. 3 správního řádu „nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud

se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.“

94. Žalovaný se s totožnou námitkou žalobkyně vypořádal již v odvolacím řízení na straně 21 napadeného rozhodnutí, a to následovně:

„Podklady k žádosti o vydání územního rozhodnutí stanoví stavební zákon ve svém ust. § 86 odst. 2. Stavební úřad uvádí jejich souhrn na str. 18 – 21 rozhodnutí, přičemž jedním z těchto podkladů je i shora zmíněná Akustická studie pro Polyfunkční dům Švehlova – Hostivařská, Akustika Praha s.r.o., září 2020. Jak z obsahu této studie vyplývá, jejím podkladem byly kromě jiného informace o současné dopravě získané z dat Technické správy komunikací hl. m. Prahy (TSK hl. m. Prahy) – viz příloha č. 9 a 10. Je tedy zřejmé, že tato data byla podkladem pro zpracování akustické studie (jež byla jedním z podkladů pro rozhodnutí), nikoliv pro rozhodnutí samotné. Zmíněná Intenzita dopravy zpracovaná Technickou správou komunikací hl. m. Prahy pro rok 2017, 2020 a 2025, je souborem veřejně dostupných dat na stránkách TSK hl. m. Prahy.“

95. Žalobkyně ve vztahu k první větě výše uvedeného uvádí, že podklady pro vydání rozhodnutí se neomezuji na podklady žádosti ve smyslu § 86 odst. 2 stavebního zákona. Žalovaný však nic takového netvrdí. Žalovaný toliko vysvětluje, že data z Technické správy komunikací hl. m. Prahy sloužila jako podklad pro zpracování akustické studie, která byla jedním z podkladů pro rozhodnutí a která je součástí správního spisu. Informace o intenzitě dopravy zpracované Technickou správou komunikací samy o sobě součástí správního spisu nejsou.
96. Soud neshledal námitku žalobkyně důvodnou. Pro úspěšnost námitky nemožnosti se seznámit s podklady a vyjádřit se k nim je nezbytné, aby žalobkyně upřesnila podklady, jež neměla k dispozici, a jakým způsobem takové pochybení správního orgánu mohlo ovlivnit vydané meritorní rozhodnutí. Jinak řečeno, musí popsat, co by se změnilo v případě, kdyby k takové procesní vadě nedošlo (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2024, č. j. 5 As 342/2022-30, bod 25). Žalobkyně sice upřesnila podklady, které neměla k dispozici, avšak neuvedla, jakým způsobem toto mohlo ovlivnit vydané meritorní rozhodnutí. Nesporovala ani tvrzení žalovaného, že jde o podklady veřejně dostupné. Námitka není důvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

97. Ze shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
98. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému, který byl plně úspěšný, soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť mu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.
99. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil, proto rozhodl, že nemají právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. července 2024

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.